

Stór og spennandi avbjóðing

Oddagrein

MIKUDAGURIN 17. mai fer helst í søguna sum ein týðandi dagur fyri føroyska vinnu og samfelagið alt. Henda dag gekk freistin út at bjóða uppá oljuleiting á føroyska landgrunninum. Fyribils úrslitið má sigast at vera áhugavert og helst eisini nøktandi. So er spurningurin, hvat stendur í teimum mongu umsóknunum. Tað fáa vit helst ikki at vita fyrr enn Oljumálastýrið hevur tikið avgerð um, hvussu teigarir verða byttir út um einar triggjar mánaðir.

SAMTÍÐIS sum henda fyrsta útbjóðing er farin av bakkastokki, flutti Oljufyrisitingin í nýggj holi. Hetta er eisini kærkomið, tí nettupp komandi tíðin fer at seta sera stór krøv til fólkin í Oljumálastýrinum og ráðgevar tess. Útgangsstøðið hevur alla tíðina verið at viðgera umsøkjararnar eins, uttan mun til um teir eru føroyingar ella útlendingar. Vit hava onga orsök til at halda, at leiðslan í Oljumálastýrinum fer at broyta „politikk“ sín á hesum øki, tó at tvey føroysk oljufeløg eru við.

FYRI Føroyar ræður um at fáa tey feløgini, sum bjóða fram bestu arbeiðsskráirnar og annars hava skilabesta atlitíð til føroyska samfelagið og umhvørvið, til at seta spónin í undirgrundina, soleiðis at tað, sum kemur burtur úr kann ganga Føroyum og føroyingum sum frægast. Tað hevur verið politikkurin hjá okkara myndugleikum, at føroysk virki og vinnulív eiga at verða tikin við í komandi oljuvirksemi, og hetta tykist eftir øllum at døma at verða ein boðskapur, sum er komin fram á rætta stað. So er spurningurin, hvat er mest realistiskt at kunna rokna við av føroyskari luttøku? Er tað t.d. rætt fyri einhvønn prís at draga føroyskt vinnulív uppí eitt og alt? Umframt at taka vinnulívið við, í hvussu stóran mun eiga vit eisini at fokusera uppá útbúgvingarverkið? Tað verður helst ein sera torfør uppgáva hjá Oljumálastýrinum at velja og vraka millum tær ymsu umsóknirnar, tá tær helst allar vilja ganga langt fyri at draga ynskjunum um føroyska luttøku á móti. Síðani er tað spurningurin um at vera við til at kanna aðrar partar av landgrunninum enn bert sokallaðu „gull-teigarnar“, sum flestu av feløgnum helst hava biðið um. Hvat vilja feløgini vága í teimum „minni áhugaverdu økjum“ fyri at fáa part av teimum meira lovandi økjum? Tað hvílir ein stóra ábyrgd á Oljumálastýrinum í hesi tíðini, sum kemur. Við teimum góðu kreftum har eru og við teimum røttu ráðgevunum, eiga vit hava álit á,at fólkin í Oljumálastýrinum fara at megna uppgávu sína. Tað slóðbrótandi arbeiði tey longu hava gjørt, boðar frá góðum.

Sosialurin

Tað eru pengar í russunum

Russisku skipini, sum umskipa í Føroyum, keypa eisini proviant og aðra útgerð hiðani, umframt at teir gjalda havn-argjöld og annað. Teir leggja pengar eftir seg í Føroyum

EDVARD JOENSEN

Skipafelagið Føroyar hevur longu avgreitt umleið 200 fremmand skip í ár. Av hesum er góð helvtin russar, sum koma hendan vegin at umskipa og leggja upp frystan fisk.

Mangan verður hildið, at russarnir einki leggja eftir seg, men so er als ikki. Árni Dam á Skipafelagnum Føroyar sigur, at teir proviant-era fyri einar 50.000 krónur hvør. Umframt kemur bunkring, onkur umvælir reiðskap, og sjálvandi gjalda teir eisini havnargjald sum øll onnur skip. Og tað hevur gingið sum hjá øðrum at fáa pengarnar inn.

Nógvu russisku skipini, sum seinnu tíðina hava ligið í Nólsoyarfirði, eru slík, sum koma hendanvegin at umskipa svartkjaft, sum teir fiska undir Føroyum, sigur Johnny Thomsen á Skipafelagnum Føroyar. Skipafelagið umboðar hesi skipini, tá tey eru her. Ímyndin av hesi umboðan er uttan samanbering Árni Dam, sum man vera kendur av mongum sum hann, sum hevur við russarnar at gera. Umframt teir báða

Mr. Russia himself, Árni Dam, hevur úr at gera. Hann tosar føroyskt í aðra telefonina og enskt í hina. Ofta eisini russiskt við einhvønn russa, sum stendur á skrivstovugólvinum
Mynd: Álvur Haraldsen

Árna og Johnny, arbeiðir Maria á Lava eisini hálvan dag á deildini.

200 skip higartil í ár er rættiliga nógv. Um somu tíð í fjør høvdu gott stórthundrað verið her. Men talið er eisini vaksið munandi seinnu árin. Í 1995 umboðaði Skipafelagið Føroyar 121 fremmand skip í Føroyum. Í 1999 var talið komið upp á 366. Og higartil í ár liggur tað so longu um tey 200. Men sjálvandi er ikki sagt, at streymurin heldur fram. Tað velst um, hvussu fer at gangast við fiskiskapinum hjá russunum, sigur Johnny Thomsen. So talan er heilt greitt um eina vaksandi forrætning, sigur hann. Nógv tann størsti parturin av teimum

fremmandu skipunum, Skipafelagið árliga fær, eru russisk. Næstir eru norðmenn.

Tað er tó ikki bara í Nólsoyarfirði, fremmandu skipini liggja. Tey eru um alt landið. Úr Vági til Klaksvíkar, og mangan fleiri í senn. Ein dagin í vikuni vóru triggir russar samstundis og lögdu frystan fisk upp til ymisk flakavirki, sigur Johnny Thomsen. Tann dagin, flest skip vóru í vár, vóru heili 14 fremmand skip hjá Skipafelagnum samstundis. Tvey á Sundi og 12 í Nólsoyarfirði, greiðir Johnny Thomsen frá. Tað hevur eingin dagur verið í ár, uttan okkurt fremmant skip hevur verið hjá Skipafelagnum.

Nógv tað mesta av svartkjaftinum fer til Russlands, har hann verður brúktur til

mannaføði. Tvey skip vóru tó herfyri í Vági eftir svartkjafti, sum eitt enskt felag hevði keypt og sum skuldi til Afrika.

Teir nógvu russarnir, sum fiska undir Føroyum koma mestsum allir til Føroya at umskipa. Onkur hendingur fer til Hetlands, sigur Johnny Thomsen. Tað er ikki vanligt, at skipini skifta manning her kortini. Og teir eru leingi umborð í senn. Hálvt ár er heilt vanligt.

Eisini koma onnur russisk skip við fiski, sum verður lagdur upp her í transit. Til dømis var Amerloq, sum er gamli rækjutrolarin Sólborg, mánadagin og legði 327 tons av frystum fiski inn á goymsluna hjá Skipafelagnum, sum so skal flyta hann víðari. Helst til Kanada.

Nr. 96 - 19. mai 2000

tiðindablaðið *sosialurin*

3

Bispur kennir seg vrakaðan

Karsten Nissen, bispur í Viborg, skilir ikki, at sóknarprestarnir í Klaksvík saman við kirkjuráðnum sýta fyri, at hann skal sleppa at prædika í Christianskirkjuni á hvítusunnu

JOHN JOHANNESSEN

Fyrst varð Karsten Nissen, bispur í Viborg, av Føroya bispi boðin at prædika í Christianskirkjuni í Klaksvík á hvítusunnu. Men síðani varð hann vrakaður av báðum sóknarprestunum og kirkjuráðnum í Klaksvík.

Hetta skilir Karsten Nissen ikki. Hann hevði glett seg at koma til Føroya og at prædika í Klaksvík. Men nú hann er vrakaður har, ætlar hann sær heldur ikki at prædika nakra aðra staðni í Føroyum. Tað undrar hann almikið, at hann fyrst verður biðin um at prædika her, men síðani biðin um at lata

vera.

Orsøkin til, at sóknarprestarnir, Niels Pauli Danielsen og Hans Eiler Hammer saman við kirkjuráðnum í Klaksvík hava vrakað danska bispin er, at hann saman við restini av donsku bispunum í 1997 hevur skrivað undir eitt skjal, ið staðfestir, at danskir prestar skulu hava loyvi at staðfesta skrásett paralag millum samkynt í fólka-kirkjuni.

Onga halgigerð fyri samkyntum

Bispurin í Viborg vísir á, at orsøkin til, at donsku bisparnir hava skrivað undir

skrivíð frá oktober 1997 er, at teir meta hetta forða fyri, at tað kemur so langt, at samkynt verða vígd í kirkjunum.

– Tað er í veruleikanum soleiðis, at samstundis sum skrivíð staðfestir, at prestar kunnu halda eina guðstænastu, har samkynt paralag verður staðfest, vísir tað møguleikanum fyri at halda serliga halgigerð fyri samkyntum paralagi aftur, sigur Karsten Nissen.

Bispurin vísir á, at allir limir í fólkakirkjuni hava loyvi til at heita á prest sín um at halda eina serliga andakt í kirkjuni fyri sær. Skrivíð, donsku bisparnir

hava skrivað undir, staðfestir bert, at samkynt eisini hava hendan rætt, sigur hann.

Sjálvur mælir Karsten Nissen, bispur, ikki teimum 173 prestunum í stift síni til at staðfesta samkynt paralag við serligari guðstænastu. Men hann heldur tó, at hann gjørdi rætt, tá hann skrivaði undir skrivíð frá 1997.

Kirkjan er fyri øll

Karsten Nissen heldur tað vera óskynsamt av føroysku prestunum, ið eisini eru limir í donsku fólkakirkjuni, at sýta donskum bispum at prædika í føroysku kirkjunum.

Karsten Nissen, bispur í Viborg

Bispurin vísir í hesum sambandi á, at tað ikki ber til bert at hava kirkjuna til taks fyri teimum, tú ert samdur við. Kirkjan er fyri øll.

Tað undrar danska bispin, at føroyingar, ið eru limir í somu fólkakirkju sum danir, fara so harðliga fram móti starvsfeløgum sínum. Men Karsten Nissen tekur tað kortini ikki nær, at hann er vrakaður. Hann vísir á, at slíkt eigur hann ikki at taka at sær persónliga.

Kortini harmar tað Karsten Nissen, at hann ikki slapp at prædika í Christianskirkjuni, har altartalvan er ein heilur veggur úr dómkirkjuni í Viborg, har hann er bispur.

Talan er ikki um provokation
Niels Pauli Danielsen,

Bispurin í Viborg hevði ynkst sær at sloppið at prædika í Christianskirkjuni, har altartalvan er ein heilur veggur úr dómkirkjuni í Viborg. Men sóknarprestarnir vrakaðu hann...

sóknarprestur í Klaksvík, sigur, at kirkjuráðið í Klaksvík og prestarnir hava gjørt av at boða bispi frá, at tey ikki ynskja, at Karsten Nissen skal prædika í Klaksvík, fyri at staðfesta, at tey ikki hava somu hugsan sum danski bispurin og hansara líkar.

– Karsten Nissen vil staðfesta nakað, meðan vit ynskja at staðfesta nakað annað. So greitt er málið, sigur Niels Pauli Danielsen.

Sóknarpresturin vísir á, at tá Karsten Nissen skrivaði undir skjalið frá oktober 1997, staðfesti hann sína hugsan. Tí heldur hann, at prestarnir í Klaksvík saman við kirkjuráðnum nú kunnu staðfesta nakað annað afturmóti.

Niels Pauli Danielsen ger greitt, at tað vóru seks av átta valdum kirkjuráðslimum, ið heittu á hann og Hans Eiler Hammer um at sýta danska prestinum at prædika í Christianskirkjuni.

Sóknarpresturin vil ikki siga, um hann heldur, at prestarnir í Klaksvík fáa nakað burtur úr at sýta danska bispinum at prædika.

Leirvíksmálarar í Turkihusinum

Fríggjadagin 19. mai klokkan 15 letur upp ein »permanent« framsýning av málningum hjá Leirvíksmálarum í Turkihús-

inum í Leirvík.

Í hesum sambandi fer Sámal Toftanes samstundis at sýna fram.

 SMYRIL LINE Tel 34 59 00	
Mini Cruise til Bergens	
	Á ferðini verður m.a. skipað fyri Bingo
<i>úr bara</i> 600,-	
www.smyril-line.fo	

e-mail: booking@smyril-line.fo